

‘Beste soortgenoten, zijn we er allemaal? Alle honderd triljard en nog een beetje? Mooi, dan kunnen we beginnen met onze vergadering, want er is net als ieder jaar weer veel te bespreken. Vier agendapunten en een extra punt 5.

We beginnen zoals altijd met punt 1: De staat van het zee-ijs.

Daarna bespreken we punt 2: De kwaliteit van de algen.

En vervolgens punt 3: De temperatuur van het zeewater.

En ten slotte punt 4: Het vieren van de verjaardagen.

Een deel van ons is deze zomer tien jaar oud geworden. En dat gaan we met z’n allen uitbundig vieren. Die leeftijd is een hele mijlpaal in ons leven. Zo klein als we zijn, zo ver kunnen we het soms schoppen. We zullen straks samen gaan wolven aan de oppervlakte van de oceaan. Zo groots en meeslepend dat we vanuit de ruimte worden gezien. Zelfs de sterren zullen denken: hé, het krill heeft weer wat te vieren. Gefeliciteerd, *you go, krill!*

En dan is er bij wijze van uitzondering ook nog een punt 5!

Het is nooit eerder gebeurd dat een van ons apart aandacht vraagt voor een eigen punt. Wij krill denken en doen alles samen op dezelfde manier. Maar voor deze ene keer zullen we agendapunt 5 behandelen. Wij gaan met onze tijd mee, zullen we maar zeggen. Het punt van dit enkele krilldiertje luidt: “Waarom worden wij door iedereen gegeten, terwijl we zelf niemand kwaad doen?”

‘Hier!’

‘Kom maar naar voren, dan.’

‘Ik ben geen nummer.’

‘Wat ben je dan?’

‘Ik ben een individu.’

‘Toe maar, een individu.’

‘Precies, dat ben ik.’

‘Kun je het uitleggen? Wij krill weten niets van individuen.’

‘Nou, het zit zo: een individu is één enkel dier. Eén kreeftje in ons geval.’

‘Eén kreeftje? Een kreeftje is helemaal niets.’

‘Eén kreeftje is wél iets. Namelijk, één heel mooi uniek kreeftje. En samen zijn we krill. Krill bestaat uit allemaal heel kleine, aparte en unieke kreeftjes. We zijn ieder een individu. Eén los krilldierdje. Maar omdat we onbelangrijk zijn, hebben we een verzamelnaam. Alsof we een massa zijn.’

‘Kun je dat nog even verhelderen?’

‘Nou, je kunt het vergelijken met zand. De bodem van onze oceaan bestaat uit zand, toch?’

‘Ja, dat klopt. En wat wil je daarmee zeggen, krilldier nummer zoveel?’

‘Ik ben geen nummer, zei ik toch? Niemand van ons is een nummer. Wij zijn afzonderlijke dieren. Wij zijn dus géén verzameling. Geen massa. Geen grote hoop. Krill bestaat uit losse kreeftjes. Allemaal aparte dieren. Wij bestaan stuk voor stuk.’

6

‘Dan gaan we daarvoor vechten.’

‘Te wapen!’

‘Te wapen!’

‘Te wapen!’

